

Predmet C-449/21**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

21. srpnja 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Cour d'appel de Paris (Francuska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

1. srpnja 2021.

Tužitelj:

Towercast

Tuženici:

Autorité de la concurrence

Ministère de l'Économie (Ministarstvo gospodarstva, Francuska)

Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu, Francuska)**Presuda od 1. srpnja 2021.****I. Predmet glavnog postupka**

- 1 Društvo TowerCast (u daljnjem tekstu: TowerCast) podnijelo je Couru d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) tužbu za poništenje odluke Autorité de la concurrence (Agencija za tržišno natjecanje, Francuska), kojom se prekida ispitivanje operacije preuzimanja koju je društvo TDF provelo nad konkurentskim poduzetnikom.

II. Navedene odredbe**A. Pravo Unije**

- 2 U skladu s člankom 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU):

„Svaka zlouporaba vladajućeg položaja od strane jednog poduzetnika ili više njih na unutarnjem tržištu ili njegovu znatnom dijelu zabranjena je kao nespojiva s unutarnjim tržištem u mjeri u kojoj bi mogla utjecati na trgovinu među državama članicama”.

- 3 Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (u daljnjem tekstu: Uredba br. 139/2004), koja je zamijenila Uredbu Vijeća (EEZ) br. 4064/89 od 21. prosinca 1989. o kontroli koncentracija između poduzetnika (u daljnjem tekstu: Uredba br. 4064/89), u svojim uvodnim izjavama 5. do 9. te 20. i 24. popisuje sljedeće:

„(5) [...] [T]reba osigurati da proces reorganizacije ne izazove trajne štete za tržišno natjecanje; [...]

(6) Stoga je potreban poseban pravni instrument, koji će omogućiti učinkovitu kontrolu svih koncentracija, u smislu njihovog utjecaja na strukturu tržišnog natjecanja u Zajednici i koji će se jedini primjenjivati na takve koncentracije. Uredba (E[E]Z) br. 4064/89 omogućila je razvoj politike Zajednice na tom području. Međutim, s obzirom na iskustvo, ta se Uredba mora preoblikovati, kako bi odgovorila na izazove bolje povezanog tržišta i budućeg proširenja Europske unije. U skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti iz članka 5. Ugovora, ova Uredba ne prekoračuje ono što je nužno za postizanje cilja zaštite od narušavanja tržišnog natjecanja na zajedničkom tržištu, u skladu s načelom otvorenog tržišnoga gospodarstva i slobodnog tržišnog natjecanja.

(7) Iako se članci 81. i 82., prema sudskoj praksi Suda, primjenjuju na određene koncentracije, oni nisu dovoljni za kontrolu svih operacija, koje bi mogle biti nespojive sa sustavom nenarušenog tržišnog natjecanja, predviđenog Ugovorom. Zato bi se ova Uredba trebala temeljiti ne samo na članku 83. nego, prije svega, na članku 308. Ugovora, prema kojem si Zajednica može dati dodatne ovlasti za postizanje svojih ciljeva [...].

(8) Odredbe ove Uredbe trebale bi se primjenjivati na bitne strukturne promjene, čiji utjecaj na tržište nadilazi granice bilo koje države članice. Prema općem pravilu, takve koncentracije trebale bi se ocjenjivati isključivo na razini Zajednice, primjenjujući sustav ‚pružanja usluga na jednom mjestu’ i u skladu s načelom supsidijarnosti.

(9) Područje primjene ove Uredbe treba odrediti prema geografskom području poslovanja predmetnih poduzetnika i ograničiti kvantitativnim pragovima, kako bi se obuhvatile koncentracije, koje su od značaja za cijelu Zajednicu. [...]

(20) Pojam koncentracije uputno je definirati tako, da obuhvaća djelovanja koja uzrokuju trajne promjene u kontroli predmetnih poduzetnika, a time i u strukturi tržišta. [...]

(24) U svrhu osiguranja sustava nenarušenog tržišnog natjecanja na zajedničkom tržištu, u okviru promicanja politike, koja počiva na načelu otvorenog tržišnoga

gospodarstva i slobodnog tržišnog natjecanja, ova Uredba mora osigurati učinkovitu kontrolu svih koncentracija, s obzirom na njihov utjecaj na tržišno natjecanje u Zajednici. U skladu s time, Uredba (EEZ) br. 4064/89 uvela je načelo, prema kojem se koncentracija od značaja za cijelu Zajednicu, koja stvara ili jača vladajući položaj, zbog kojeg je bitno ograničeno tržišno natjecanje na zajedničkom tržištu ili njegovom značajnom dijelu, treba ocijeniti nesukladnom sa zajedničkim tržištem.”

- 4 Člankom 1. Uredbe br. 139/2004 utvrđuje se njezino područje primjene na sljedeći način:

„1. Ne dovodeći u pitanje članak 4. stavak 5. i članak 22., ova se Uredba primjenjuje na sve koncentracije koje su od značaja za cijelu Zajednicu, u skladu s definicijom u ovom članku. [...]”.

- 5 Člankom 2. stavcima 1. i 4. Uredbe br. 139/2004 predviđa se:

„1. Koncentracije na koje se odnosi ova Uredba ocjenjuju se u skladu s ciljevima ove Uredbe i niže navedenim odredbama, kako bi se utvrdilo jesu li one ili nisu sukladne sa zajedničkim tržištem.

Prilikom ocjenjivanja Komisija uzima u obzir:

(a) potrebu očuvanja i razvijanja učinkovitog tržišnog natjecanja na zajedničkom tržištu, između ostalog, u pogledu strukture svih uključenih tržišta i stvarne ili potencijalne konkurencije poduzetnika na području ili izvan Zajednice;

[...]

4. Ako stvaranje zajedničkog pothvata, koji predstavlja koncentraciju u skladu s člankom 3., ima za svrhu ili posljedicu usklađivanje konkurentskog ponašanja poduzetnika koji ostaju samostalni, takva se koordinacija ocjenjuje prema kriterijima iz članka 81. stavka 1. i 3. Ugovora, kako bi se utvrdilo je li ta operacija sukladna sa zajedničkim tržištem.”

- 6 Člankom 3. propisuje se sljedeće:

„1. Koncentracija nastaje kada dođe do trajne promjene kontrole uslijed:

(a) spajanja dvaju ili više poduzetnika ili dijelova poduzetnika koji su prije bili nezavisni; ili

(b) stjecanja izravne ili neizravne kontrole nad cijelim ili nad dijelovima jednog ili više drugih poduzetnika od strane jedne ili više osoba koje već kontroliraju najmanje jednog poduzetnika ili od strane jednog ili više poduzetnika, bilo kupnjom vrijednosnih papira ili imovine na temelju ugovora ili na bilo koji drugi način.

2. Kontrola se temelji na pravima, ugovorima ili bilo kakvom drugom sredstvu, koje zasebno ili u kombinaciji, vodeći računa o svim činjeničnim i pravnim okolnostima, omogućava prevladavajući utjecaj na poduzetnika, posebno putem:

- (a) vlasništva ili prava na korištenje cijele ili dijela imovine poduzetnika;
- (b) prava ili ugovora, koji omogućuju prevladavajući utjecaj na sastav, glasovanje ili odlučivanje tijela poduzetnika.

3. Kontrolu stječu osobe ili poduzetnici, koji:

- (a) su imatelji prava ili se mogu koristiti pravima iz predmetnih ugovora; ili
- (b) iako nisu imatelji takvih prava niti se mogu koristiti pravima iz takvih ugovora, imaju ovlaštenje za ostvarivanje prava, koja iz njih proizlaze.

[...]”.

7 U članku 21., naslovljenom „Primjena Uredbe i nadležnost”, navodi se:

„1. Ova se Uredba primjenjuje samo na koncentracije definirane u članku 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003, [a uredbi] (EEZ) br. 1017/68, (EEZ) br. 4056/86 i (EEZ) br. 3975/87 se ne primjenjuju, osim na zajedničke pothvate, koji nisu od značaja za cijelu Zajednicu i čiji je cilj ili posljedica usklađivanje konkurentskog ponašanja poduzetnika, koji ostaju samostalni.

2. Podložno preispitivanju Suda, Komisija ima isključivu nadležnost za donošenje odluka predviđenih ovom Uredbom.

3. Nijedna država članica ne primjenjuje svoje nacionalno zakonodavstvo o tržišnom natjecanju na koncentracije, koje su od značaja za cijelu Zajednicu”.

8 Člankom 22., kojim se predviđa mogućnost upućivanja Europskoj komisiji, određuje se:

„1. Jedna ili više država članica mogu od Komisije zatražiti da ispita svaku koncentraciju definiranu u članku 3., koja nije od značaja za cijelu Zajednicu u smislu članka 1., ali utječe na trgovinu između država članica i prijeti znatnim utjecanjem na tržišno natjecanje na području države članice ili država članica, koje podnose takav zahtjev. [...]”.

B. Nacionalno pravo

9 Člankom L.430-2 code de commerce (Trgovački zakonik) određuje se:

„I.– Odredbama članka L.430-3 i sljedećih članaka ove glave podliježe svaka koncentracija u smislu članka L.430-1 ako su ispunjena sljedeća tri uvjeta:

- ukupni globalni prihod bez poreza svih poduzetnika ili grupa fizičkih ili pravnih osoba koji sudjeluju u koncentraciji iznosi više od 150 milijuna eura;
- ukupni prihod bez poreza koji su u Francuskoj ostvarila najmanje dva predmetna poduzetnika ili grupe fizičkih ili pravnih osoba iznosi više od 50 milijuna eura;
- operacija nije obuhvaćena područjem primjene Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika. [...]”

10 Člankom L.430-9 Trgovačkog zakonika predviđa se:

„Agencija za tržišno natjecanje može, u slučaju zlouporabe vladajućeg položaja ili stanja ekonomske ovisnosti, obrazloženom odlukom naložiti predmetnom poduzetniku ili grupi poduzetnika da u određenom roku izmijeni, dopuni ili raskine sve sporazume i akte kojima je ostvarena koncentracija gospodarske snage koja je omogućila zlouporabu, čak i ako su ti akti bili predmet postupka predviđenog ovom glavom”.

11 U smjernicama o kontroli koncentracija koje je objavila Agencija za tržišno natjecanje, u njihovoj verziji iz 2013., u točki 314. koja se odnosi na uvjete provedbe članka L.430-9 Trgovačkog zakonika, pojašnjava se:

„Taj se članak primjenjuje na svaku zlouporabu koja je omogućena koncentracijom, neovisno o tome je li bila predmet postupka odobrenja pred Agencijom za tržišno natjecanje ili prethodno pred ministrom”.

III. Činjenice i okolnosti spora

- 12 Protokolom o ulaganju sklopljenim 23. lipnja 2016., koji je izmijenjen dodatkom od 30. lipnja 2016., društvo TDF Infrastructure preuzelo je sve dionice svojeg konkurenta, društva Itas SAS, odnosno holding društva grupe, te je nad njime preuzelo isključivu kontrolu. Na relevantnom francuskom tržištu nakon predmetne operacije ostaju samo dva pružatelja usluga: društvo TDF i društvo TowerCast.
- 13 Operacija preuzimanja društva Itas, koja nije prelazila pragove predviđene člankom 1. Uredbe br. 139/2004 i člankom L-430-2 Trgovačkog zakonika, nije dovela ni do kakvog postupka prethodne kontrole koncentracija, kao ni do provedbe postupka upućivanja Europskoj komisiji predviđenog člankom 22. Uredbe br. 139/2004.
- 14 TowerCast je dopisom, koji je Agencija za tržišno natjecanje (u daljnjem tekstu: Agencija) zaprimila 15. studenoga 2017., toj agenciji podnio pritužbu u kojoj navodi da preuzimanje kontrole koje je društvo TDF provelo 13. listopada 2016. nad društvom Itas, predstavlja zlouporabu vladajućeg položaja jer narušava tržišno natjecanje na veleprodajnom uzlaznom i silaznom tržištu emitiranja digitalne

zemaljske televizije (*digital terrestrial television*, u daljnjem tekstu: DTT) time što znatno jača već vladajući položaj društva TDF na tim tržištima.

- 15 Društvima grupe TDF (TDF infrastructure, TDF infrastructure Holding, Tivana France Holdings, Tivana Midco, Tivana Topco) 25. lipnja 2018. upućena je obavijest o utvrđenim činjenicama kojom im se prigovara da su „13. listopada 2016., kao jedinstveni poduzetnik u smislu prava tržišnog natjecanja, zlorabila vladajući položaj koji imaju na veleprodajnom silaznom tržištu usluga emitiranja DTT-a, time što su preuzeli isključivu kontrolu nad grupom Itas”, s obzirom na to da ta praksa može imati za učinak sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja na veleprodajnom silaznom tržištu usluga emitiranja DTT-a te da je zabranjena člankom L.420-2 Trgovačkog zakonika i člankom 102. UFEU-a.
- 16 Odlukom br. 20-D-01 od 16. siječnja 2020. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) Agencija je utvrdila da praksa zlorabice vladajućeg položaja koja se stavlja na teret društvima grupe TDF nije dokazana i da stoga ne treba nastaviti postupak.
- 17 TowerCast je podnio tužbu protiv te odluke i traži njezino poništenje. Društva grupe TDF traže od Coura d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) da u svim točkama potvrdi tu odluku i odbije tužbu društva TowerCast. Agencija, ministar gospodarstva i Državno odvjetništvo, koji se slažu s analizom pobijane odluke, također pozivaju sud koji je uputio zahtjev da odbije tu tužbu.

IV. Argumenti stranaka

A. Agencija za tržišno natjecanje

- 18 U pobijanoj odluci, kao i pred sudom koji je uputio zahtjev, Agencija tvrdi da je donošenjem uredbi br. 4064/89 i br. 139/2004 utvrđena jasna granica između kontrole koncentracija i kontrole protutržišnih praksi te da je uspostavljanjem posebnog sustava kontrole koncentracija na razini Europske unije *de facto* postala izlišna primjena sudske prakse „*Continental Can*” koja je donesena dok još nije postojao nikakav europski sustav kontrole koncentracija.
- 19 Agencija u biti smatra da, iako se članak 102. UFEU-a nakon stupanja na snagu Uredbe br. 4064/89 i dalje primjenjuje na zlorabice koje su odvojive od same koncentracije, suprotno tomu, njegova je primjena na strukturnu operaciju koncentracije u smislu Uredbe br. 139/2004, iako nije izričito isključena navedenom uredbom, sada bespredmetna.
- 20 Također ističe da se u članku 3. Uredbe br. 139/2004, kao i u članku 3. Uredbe br. 4064/89 prije njega, koncentracija definira prema materijalnom kriteriju, a ne upućivanjem na pragove utvrđene u članku 1. Uredbe. Iz toga zaključuje da se Uredba br. 139/2004 primjenjuje isključivo na koncentracije kako su definirane u prethodno navedenom članku 3. te čini bespredmetnom primjenu članka 102. UFEU-a na koncentraciju, s obzirom na to da nakon te operacije ne postoji različito postupanje prema predmetnom poduzetniku.

- 21 Istu analizu utvrđuje i u pogledu primjene nacionalnog prava, koje odgovara članku L.420-2 Trgovačkog zakonika, s obzirom na postupke koji se odnose na protutržišne prakse i postupak kontrole različitih koncentracija koje su međusobno nespojive.

B. TowerCast

- 22 Društvo TowerCast svojom tužbom osporava to tumačenje tekstova. U prvom redu ističe cilj koji se nastoji postići još od Ugovora o EEZ-u, a koji se odnosi na uvođenje sustava kojim se osigurava nenarušeno tržišno natjecanje na zajedničkom tržištu, i upućuje na načela istaknuta u prethodno navedenom predmetu „Continental Can”, za koja smatra da su i dalje relevantna. Napominje da se na ta načela podsjeća i u više kasnijih predmeta (presude od 21. rujna 2005., EDP/Komisija, T- 87/05, EU:T:2005:333, t. 46. i 47. i od 14. prosinca 2005., General Electric/Komisija, T- 210/01, EU:T:2005:456, t. 86.) te dostavlja pravno mišljenje u prilog svojoj tvrdnji da tijela i sudovi država članica i dalje većinom primjenjuju sudsku praksu „Continental Can”.
- 23 Usto se poziva na izravni učinak članka 102. UFEU-a te u pogledu operacija provedenih ispod pragova traži *ex post* kontrolu usklađenosti s tim člankom.
- 24 Ističe da, iako se uredbe br. 139/2004 i br. 1/2003 ne mogu primijeniti zajedno u istom predmetu, suprotno tomu, Uredba br. 139/2004 primjenjuje se isključivo na koncentracije obuhvaćene njezinim područjem primjene, odnosno one koje su od značaja za cijelu Zajednicu ili koje su nacionalna tijela za tržišno natjecanje ili stranke uputili Komisiji.
- 25 U odgovoru drugim strankama tvrdi da kontrola samo odvojivih radnji koje čine zlouporabu ne omogućuje obuhvaćanje koncentracija koje znatno narušavaju tržišno natjecanje time što bitno jačaju vladajući položaj preuzimatelja i dodaje da je sustav upućivanja koji je predviđen člankom 22. Uredbe br. 139/2004 nedostatan da bi se osigurala zadovoljavajuća kontrola s obzirom na to da je fakultativan i da o njegovu pokretanju odlučuje samo država članica. Također podsjeća da Komisija do nedavno nije htjela ispitivati operacije provedene ispod nacionalnih pragova kontrole.

C. Druge stranke postupka

- 26 Ministar gospodarstva slaže se s analizom Agencije. S njom se slažu i društva grupe TDF koja su intervenirala u postupak. Osim toga, potonja društva ističu da je Sud u svojoj presudi Austria Asphalt od 7. rujna 2017. (C- 248/16, EU:C:2017:643, t. 30. do 33.) članke 101. i 102. UFEU-a proglasio neprimjenjivima na bilo koju operaciju kontrole koja se može kvalificirati kao koncentracija u smislu članka 3. Uredbe br. 139/2004, neovisno o prelasku pragova. Konačno, ustraju na pravnoj nesigurnosti do koje bi dovela primjena članka 102. UFEU-a na koncentracije kao što je ona u ovom predmetu jer bi se time omogućilo njihovo dovođenje u pitanje više godina nakon njihova

ostvarenja, uz rizik od razilaženja slijedom izbijanja spora o kontroli koncentracija.

V. Analiza suda koji je uputio zahtjev

- 27 Sud je u svojoj presudi „Continental Can” (presuda od 21. veljače 1973., *Europemballage i Continental Can/Komisija*, 6/72, EU:C:1973:22) presudio „da se u nedostatku izričitih odredbi ne može pretpostaviti da se Ugovorom, kojim se u članku 85. zabranjuju određene odluke običnih udruženja poduzetnika kojima se utječe na tržišno natjecanje, iako ga se ne uklanja, u članku 86. ipak priznaje zakonitim to da poduzetnici, nakon što ostvare integralno jedinstvo, mogu postići takvu prevlast da je svaka ozbiljna mogućnost tržišnog natjecanja u biti isključena”. Sud je iz toga zaključio da „zlouporabu stoga može činiti činjenica da poduzetnik u vladajućem položaju jača taj položaj do te mjere da tako postignuti stupanj prevlasti bitno narušava tržišno natjecanje, odnosno omogućuje poslovanje samo poduzetnicima koji u pogledu svojeg postupanja ovise o poduzetniku u vladajućem položaju”.
- 28 Ta se sudska praksa obično tumači na način da se njome priznaje da se jačanje vladajućeg položaja vanjskim rastom kojim se može istisnuti svaka ozbiljna mogućnost tržišnog natjecanja, ne može, s obzirom na postavljene ciljeve, isključiti iz područja primjene članka 102. UFEU-a (bivši članak 86. Ugovora o EEZ-u), koji je odredba primarnog prava s izravnim učinkom.
- 29 Međutim, ta je odluka bila donesena dok u europskom pravu još nije postojao nikakav mehanizam kontrole koncentracija. Unija je u međuvremenu donijela pravila primjenjiva na koncentracije koje mogu bitno ograničavati stvarno tržišno natjecanje na zajedničkom tržištu ili njegovu značajnom dijelu.
- 30 Valja napomenuti da se, kako bi se izbjegla dvostruka *ex ante* i *ex post* analiza operacija obuhvaćenih njihovim područjem primjene, uzastopnim uredbama o kontroli koncentracija predviđalo da se na koncentracije koje su od značaja „za cijelu Zajednicu” i koje su predmet *ex ante* kontrole ne mogu primijeniti i odredbe uredbi (uredba br. 17, a zatim i br. 1/2003) o primjeni članaka kojima se zabranjuju protutržišne prakse (članci 85. i 86. UEZ-a, koji su postali članci 101. i 102. UFEU-a).
- 31 Osim toga, u članku 3. Uredbe br. 139/2004 navodi se materijalna definicija pojma koncentracije, pri čemu se ne upućuje na pragove navedene u članku 1. koji omogućuju definiranje koncentracije od značaja za cijelu Zajednicu. Stoga se čini da se isključenje predviđeno člankom 21. može primijeniti na bilo koju operaciju koja odgovara definiciji iz članka 3., pri čemu nije važno doseže li pragove obvezne kontrole.
- 32 Međutim, u uvodnoj izjavi 7. Uredbe br. 139/2004 pojašnjava se da, „[i]ako se članci 81. i 82., prema sudskoj praksi Suda, primjenjuju na određene koncentracije, oni nisu dovoljni za kontrolu svih operacija, koje bi mogle biti

nespojive sa sustavom nenarušenog tržišnog natjecanja, predviđenog Ugovorom [...]”, tako da se sud koji je uputio zahtjev pita je li tumačenje koje je utvrđeno sudskom praksom „Continental Can” i dalje primjenjivo na operaciju kao što je ona u ovom predmetu, za koju se ne osporava da odgovara definiciji iz prethodno navedenog članka 3. i čiji učinci na tržišno natjecanje nisu bili predmet nikakve *ex ante* kontrole.

33 Čini se da u novijoj sudskoj praksi Suda nije zauzeto stajalište o tome primjenjuje li se isključenje predviđeno člankom 21. Uredbe br. 139/2004 i na takve koncentracije koje nisu bile predmet nikakve *ex ante* kontrole.

34 U prethodno navedenoj presudi od 7. rujna 2017. donesenoj u predmetu C-248/16, Austria Asphalt, Sud je podsjetio:

„31. [...] Uredba [...] predstavlja dio zakonodavne cjeline kojom se žele provesti članci 101. i 102. UFEU- a te utemeljiti sustav kontrole koji jamči da na unutarnjem tržištu Unije tržišno natjecanje ne bude narušeno.

32. Kako proizlazi iz članka 21. stavka 1. Uredbe br. 139/2004, ona se primjenjuje samo na koncentracije definirane u njezinu članku 3., na koje se Uredba br. 1/2003 načelno ne primjenjuje [isticanje dodao sud koji je uputio zahtjev].

33. Naprotiv, potonja uredba ostaje primjenjiva na ponašanja poduzetnika koja, ne predstavljajući koncentraciju u smislu Uredbe br. 139/2004, ipak mogu dovesti do koordinacije među poduzetnicima suprotne članku 101. UFEU- a i koja su zbog toga podvrgnuta kontroli Komisije ili nacionalnih tijela za tržišno natjecanje”.

35 Međutim, čini se da Sud nije pojasnio moguće iznimke od načela postavljenog u točki 32. presude, niti je odlučio o tome može li se tumačenje utvrđeno u presudi „Continental Can” i dalje primjenjivati, osobito u pogledu koncentracija koje su provedene ispod pragova obvezne kontrole i koje nisu bile predmet nijedne analize u okviru obvezne *ex ante* kontrole i nijednog zahtjeva za upućivanje Komisiji na temelju članka 22. Uredbe br. 139/2004.

36 S obzirom na izravni učinak povezan s člankom 102. UFEU-a i na doseg koji se može dodijeliti odredbama kojima se uređuju koncentracije (članak 21. stavak 1. Uredbe br. 139/2004), sud koji je uputio zahtjev ima dvojbe u pogledu tumačenja potonjih odredbi, vezano za nemogućnost „načelne” samostalne primjene pravila o tržišnom natjecanju proizašlih iz prethodno navedenog primarnog prava na operaciju koja, kao u ovom slučaju:

- može odgovarati definiciji iz članka 3. Uredbe br. 139/2004,
- nije dovela ni do kakve preventivne kontrole na temelju europskog prava, ni na temelju nacionalnog prava primjenjivog na koncentracije,

– i koja stoga ne dovodi ni do kakvog rizika od kumulativne primjene uredbi br. 139/2004 i br. 1/2003 ili od proturječnosti zbog dvostruke analize *ex ante* i *ex post*.

- 37 Ta poteškoća u pogledu tumačenja potkrijepljena je ispitivanjem nacionalnih odluka na koje se pozivaju stranke, iz kojih proizlazi neujednačena primjena prava Unije.

VI. Razlog upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku

- 38 Budući da se čini da Sud još nije odlučivao o spornom pravnom pitanju iz ovog predmeta, nužno je, s obzirom na istaknuta različita tumačenja i kako bi se zajamčilo ujednačeno tumačenje i ujednačena primjena tog prava u okviru Unije, Sudu uputiti prethodno pitanje.

VII. Prethodno pitanje

- 39 Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) upućuje Sudu Europske unije sljedeće prethodno pitanje:

„Trebaju li članak 21. stavak 1. Uredbe Vijeća br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija tumačiti na način da mu se protivi to da koncentraciju, koja nije od značaja za cijelu Zajednicu u smislu članka 1. prethodno navedene uredbe, koja je provedena ispod pragova obvezne *ex ante* kontrole predviđenih nacionalnim pravom i koja nije dovela do upućivanja Europskoj komisiji na temelju članka 22. navedene uredbe, nacionalno tijelo za tržišno natjecanje analizira kao zlouporabu vladajućeg položaja koja je zabranjena člankom 102. UFEU-a, s obzirom na strukturu tržišnog natjecanja na tržištu od nacionalnog značaja?”